

Gál Béla emlékére 1946 – 2018

A Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége, országosan jól ismert nevén a KÓTA zenei tevékenysége, hatalmas szervező munkájával behálózza az egész országot, és határainkon túl is elismerésnek örvend. De hogy a gyönyörű hangversenyeknek, fesztiváloknak, a színvonalas konferenciáknak, a karvezetői és ének-zenetanári továbbképzéseknek és a többi rendezvénynek a híre ismertté váljon széles e hazában, és emléke maradandó lehessen, szükség van az írásos rögzítésre is. Ha az írás elkészül, a ma már nélkülözhetetlen internet azonnal röpti a híreket a nagyvilágba. Így száguldoznak az események az éterben. Ám él még a papírformájú híradás hagyománya. Különböző zenei folyóiratok látnak napvilágot napjainkban, ezek között fontos szerepet tölt be a **ZeneSzó**, a KÓTA lapja.

Ha egy írás elkészül, a szerző kézírata a főszerkesztőhöz-felelős szerkesztőhöz kerül, következő lépésként pedig máris a számítógép uralja az előkészítő-előállító munkát. Így működött ez 28 éven keresztül a ZeneSzónál is. *Vadász Ágnes* főszerkesztő átadta a kéziratokat az előállító *Gál Bélának*. Attól fogva **Gál Béla** tudása, szakértelme, zenei- és művészi hozzáállása formázta az újságot. A sokoldalú tartalom következetes állandóságot biztosított a lapnak: műfaji sokszínűség (elméleti-történeti írásoktól a tudósításokig), zenepedagógiai és közművelődési irányultság jellemezte mindenkor a folyóiratot, annak minden egyes számát. Külső megjelenésében ugyanakkor az arculat egységének megőrzése mellett is nagyfokú formai változatosság érvényesült. Ha csak a címeket nézzük, ezekben is különböző betűformák alkalmazásával emelte ki, tette jelentőssé a tartalmat. A szöveg között pedig a legaktuálisabb részeknél elhelyezett fotók nem csupán szemléltették a mondanivalót, hanem egyúttal mozgalmassá, látványossá is varázsolták a nagy fekete-fehér oldalakat.

Itt meg kell említeni, hogy Gál Béla, a képzett nyomdász, kottagrafikus, egyszemélyben lelkes fotós is volt. A KÓTA minden rendezvényén, hangversenyen, fesztiválon részt vett és fáradhatatlanul fényképezett. Hatalmas saját archívuma volt, kiemelten a magyar zeneszerzőkről. Szívesen segített kollégáinak, ha képanyagot kértek tőle, de ő maga is szívesen fogadta, ha valami újat kaphatott.

A ZeneSzó, mint sok más folyóirat, pályázatokból tartja fenn magát. Időnként elő-előadódttak átmeneti vagy tartós anyagi gondok. Volt hogy szűkíteni kellett a keretet. Például a sok éven át megjelent kottamellékletet – ami különösen karvezetők számára nyújtott értékes segítséget –

meg kellett szüntetni. Sőt, egy igen sovány esztendőben a szokásos tíz szám helyett csak nyolcra tellett. De azután visszaállt a rend, ismét évente tíz alkalommal jelenik meg az újság. A színvonalból soha nem engedtek, és megőrizték a lap egyéni arculatát, a **színes borítót**. A címlap: *Gál Béla* munkája. Ez igazi kavalkádját jelenti a színeknek és formáknak, a fantázia gazdag szárnyalásának a lehetősége, figyelemfelkeltő, afféle képes tartalom-előzetes, mely arra inspirálja az olvasót, hogy örömmel és érdeklődéssel vegye kézbe az újabb és újabb lapszámot!

Legutóbb a XXVIII. évfolyam 3. számának szerényen meghúzódo apróbetűs *Impresszumában* volt olvasható: Előállítja: **Gál Béla**. Ahogy mindenben segítette feleségét *Vadász Ágnes*t, így a lap szerkesztésben is személye egybeforrt a KÓTA lapjával.

Béla több mint egy éve küszködött betegségével, ám, miközben a kórházakat járta, hogy szívét erősítsék, még mindig *Előállította* a *ZeneSzót*. A 4. számnak már csak utolsó oldala hiányzott, amikor...

Otthonában, 2018. július 5-én végleg megállt szíve dobogása.

Kedves Béla, már csak utólag köszönhetjük fáradhatatlan, aktív, segítőkéz munkásságodat, mellyel a zene ügyét szolgáltad. Köszönjük barátságodat és emlékedet szeretettel őrizve kívánjuk, nyugodjál békében!

Márkusné Natter-Nád Klára